

KOLEKTIVNI KARMIČKI OBRASCI

Kolektivne karmičke obrasce čine brojni modeli čiji zajednički nazivnik leži u utjecaju na veće grupe ljudi – na određenu zajednicu (kolektiv) ili na sva bića koja sačinjavaju ljudski rod, odnosno tvore specifičnu vrstu. Kad je riječ o sistemskim utjecajima, individualni karmički obrasci završavaju s ograničavajućim obiteljskim modelima, bilo da je riječ o specifičnim oblicima toksičnih povezanosti s pojedinom osobom, ili s obitelji kao cjelinom. U individualne obrasce također spadaju i povezanosti sa sferama nižeg astrala, nastale kao posljedice traumatskih iskustava ili svjesne namjere određene osobe, odnosno utjecaji prošlih života. Tako je individualne utjecaje na određen način moguće birati ili izbjeći jer nastaju kao posljedice naše individualne karme. Međutim, kolektivne utjecaje nije lako izbjeći ukoliko ih unaprijed ne poznajemo. Znanje je ovdje od presudne važnosti jer ako ne upoznamo teritorij kojim se krećemo, teško ćemo se u njemu snaći. Ista je stvar i s bilo kojom drugom pojavom koja pripada svijetu u kojem živimo, bilo da je riječ o nepoznatoj zemlji, vrsti ili prirodnoj pojavi. Zato i postoji znanost koja ima za cilj istražiti nepoznato i time steći određen stupanj kontrole nad njime, zaštititi se od njegovog utjecaja ili čak iskoristiti novo znanje u vlastitu korist. Kolektivni karmički obrasci stoga pripadaju svijetu koji nas okružuje, ali prvenstveno onom manje vidljivom (energetskom, psihološkom i spiritualnom) aspektu njegovog utjecaja.

Svaka je individualna ljudska svijest pod utjecajem kolektivnih ograničavajućih modela jer ljudsko rođenje automatski aktivira kolektivne obrasce. Međutim ne samo rođenje, već i sam ulazak u Zemljino energetsko polje, a u konačnici i ulazak u manifestirani univerzum. Zato je naša duša podložna kolektivnoj karmi već od trenutka donošenja odluke o inkarniranju, dakle davno prije samog začeća, a kamoli rođenja. Time kolektivni ograničavajući utjecaji čine svojevrsni „reket“ ili danak koji određeni aspekti manifestiranog univerzuma neminovno uzimaju za ulazak u njega. Takvi aspekti mogu biti Zemljino energetsko polje, ali i svako specifično polje nižeg tipa, kao što je polje određenog naroda, države, grada ili sela, radne organizacije ili obitelji. Iako ovakva specifična polja ne utječu nužno na čitav ljudski rod, već samo na neku od grupacija koje se unutar njega nalaze, i ona spadaju u kolektivne utjecaje. Zato izraz „polje“ u ovom kontekstu predstavlja onaj manje vidljivi, energetski predložak za svaki kolektivni utjecaj. Naime, svaka grupacija posjeduje i specifično energetsko polje koje se ponaša kao zaseban i neovisan entitet s vlastitom sviješću. Pripadnost svakoj takvoj zajednici može biti uvjetovana odustajanjem od nekog aspekta svjesnosti, odnosno dijela osobnosti.

Iako mnogi ljudi misle da na njihove živote utječu samo njihova individualna stanja – svjesna i nesvjesna – niti takvi utjecaji nisu u potpunosti individualni. No, oni su barem bili privatni i nisu nužno imali veze s izravnim utjecajem zajednice. Tako na percepciju, ponašanje i zdravlje individue primarno utječu međuljudski odnosi, pogotovo njihov nesvjesni aspekt. Utemeljeni na ljudskoj potrebi za bezuvjetnom ljubavlju – njenom primanju i davanju – individualni karmički obrasci nastaju primarno kao posljedica uvjetovane ljubavi. Ako ljubav koja teče između dvoje ili više članova obitelji nije bezuvjetna, tada se odnos između bliskih osoba pretvara u izvor

mnogobrojnih štetnih utjecaja. Suptilne energetske povezanosti koje jesu neposredno sredstvo preko kojeg se izražava bezuvjetna ljubav pretvaraju se u ograničavajuće ili „toksične“ jer sada postoji uvjet za povezanost koji obično čini neko nepoželjno emotivno stanje, ograničavajuće vjerovanje i zamjenski (lažni) identitet. Jedan ili više izvornih aspekata naše duše tada napušta našu svijest, odcjepljuje se, i mi gubimo kontakt s nekom važnom unutarnjom kvalitetom ili potencijalom. I sve se ovo događa samo da bismo ostali povezani s bliskom osobom koja nas nije u stanju voljeti bezuvjetno.

Ista se stvar događa i s kolektivnim karmičkim obrascima. Naime, pored ljubavi i kreativnosti kao dva primarna ljudska pokretača, čovjek također ima potrebu biti dijelom zajednice. Stoga se on na razne načine s njome povezuje – primarno energetski, a zatim i kroz konkretnu interakciju. No, ako zajednica postavlja krute uvjete za pripadnost, tada će se i takva povezanost transformirati u ograničavajuću. S obzirom da je potreba za povezanošću sa zajednicom ipak prirodna, odnosno utemeljena na vrlo važnim lekcijama koje duša kroz takvu interakciju uči, čovjek je spreman na sve kako bio dijelom zajednice. Ne mislim ovdje prvenstveno na svjesnu potrebu, već na daleko snažniju nesvjesnu i nadsvjesnu potrebu, onu koju je većina ljudi sklona zanemariti ili previdjeti. Ovu su činjenicu dobro poznavale drevne plemenske zajednice koje su najtežom kaznom za prijestupnike smatrale doživotno izopćenje iz plemena. Ne mučenje ili smrt – izopćenje. Ono je obično proizvelo toliki osobni slom da izopćena osoba često nije dugo živjela – najčešće bi umrla od depresije. Ako je najkraći put u duševnu bolest „kidanje veza“ s članovima obitelji, tada je najkraći put do tjelesne smrti prekid veza sa zajednicom. Postoje, naravno, i iznimke ovom pravilu, a riječ je o ljudima posvećenim spiritualnom razvoju koji su pripadnost ljudskoj zajednici zamijenili s pripadnošću kozmičkoj zajednici, ali i ovdje je riječ o pripadnosti nečemu, a ne ničemu.

Što odražava potreba za pripadnošću zajednici? Činjenicu da u konačnici ne postoji nikakva odvojenost između bića koja nastanjuju materijalni univerzum. Bog je jedan, odnosno sve je Jedno. Svi smo dio cjeline, a odvojenost je iluzija. Zato nas ova težnja podsjeća na navedenu činjenicu i upravo u njoj leži snaga potrebe za pripadnošću zajednici. Princip univerzalne ljubavi ovdje se u pravom smislu riječi izražava univerzalno – biti dijelom kolektivne svijesti čitave rase, zatim i planete te konačno i univerzuma, jednako je duboka ljudska potreba kao i ona za bliskošću i intimnošću s članovima obitelji. Ona nije primarna, ali slijedi čim je naša primarna potreba za ljubavlju s bliskim osobama zadovoljena. Ova je potreba većini ljudi manje poznata, odnosno osviještena, ali je svejedno prisutna i samo je pitanje vremena kad će postati prepoznata. Za sada je nešto više prepoznajemo kroz ograničavajuće aspekte kolektivnih utjecaja kao što su bolesti društva ili mediokritetski svjetonazor, no kolektivna svijest kao takva nipošto ne može biti odbačena samo zato što je zajednica bolesna, jednako kao što ne odbacujemo tjelesni organ koji je bolestan, već radimo svim silama na njegovom ozdravljenju. Dubok osjećaj pripadnosti i povezanosti sa zajednicom je stoga prirodna ljudska potreba koju možemo priznati i prihvatiti ili je negirati do daljnjeg, ali nipošto relativizirati.

Kao i kod veza s bliskim osobama ili obitelji, i ovakav oblik povezanosti može biti bezuvjetan ili uvjetovan. Najčešći je uvjet za povezanost sa zajednicom odustajanje od nekog aspekta vlastite individualnosti. Zanimljivo da upravo takav uvjet stvara nezdravu zajednicu jer bi zdrava zajednica morala inzistirati na neovisnosti i individualnosti svojih članova. Naime, kako smo svi istovremeno i potpune individue, tako cjelini najbolje doprinosimo kao samostalna bića s

pravom na raznolikost i unikatnost. Ne može ovdje biti riječ ni o kakvoj uniformnosti, „borgovskoj asimilaciji“ ili paradi kolektivizma nalik nacističkim ili komunističkim skupovima, odnosno današnjoj Obama-maniji. Svatko najbolje doprinosi zajednici kao cjelovita individua koja ni u kom pogledu ne odustaje od svojeg izvornog identiteta. Kvalitetno funkcioniranje zajednice stoga nipošto ne isključuje individualizam – dapače, zdravlje zajednice nije moguće bez ostvarenosti svake pojedine individue.

Međutim, ovu je činjenicu u potpunosti degradiralo gotovo svako društvo poznato iz pisane povijesti pa mnogi ljudi zajednicu kao takvu smatraju nezdravom. Oni inzistiraju na vlastitom individualizmu i štite sebe od destruktivnog utjecaja nezdravog društva potpunim nesudjelovanjem u društvenom životu, smatrajući da je svako društvo u pravilu bolesno. Pa ipak, ovakav odmak u konačnici nije moguć. Svi imamo potrebu i za ovom vrstom povezanosti i ona će pronaći svoj izraz na ovaj ili onaj način. Naravno, za kreiranje zdravog društva potrebno je u potpunosti promijeniti temelj na kojem zajednice funkcioniraju. Na primjer, umjesto da budu izgrađene na piramidalnom modelu kod kojeg manjina sredstvima prinude i kontrole vlada većinom, struktura zajednice trebala bi za početak biti kružna, s potpunom transparentnošću djelovanja svakog društvenog segmenta. Vladari zdrave zajednice trebale bi biti najetičnije osobe, one koje posjeduju spremnost na preuzimanje velikih odgovornosti, a ne lobisti internacionalnih korporacija prerušeni u „najveće patriote“. Piramidalna struktura odraz je sustava utemeljenog na predatorskom instinktu, na tretiranju većine članova zajednice kao radne snage ili čak hrane. Kao što je lijepo prikazano u filmovima The Matrix trilogije, suštinu nezdravog društva čini podjela na radnike i one koji vladaju, pri čemu je takozvani „običan čovjek“ sveden samo na izvor energije, odnosno „bateriju“.

Kolektivni karmički obrasci, jednako kao i individualni, utječu na naša unutarnja stanja, na naše emocije, misli i identitete koje preuzimamo. A kako čovjekovu realnost izravno oblikuju upravo njegova unutarnja stanja, tako nije teško zaključiti da će sve što ima utjecaja na takva stanja određivati stupanj njegove ostvarenosti, odnosno oblikovati njegov svakodnevni život. To konkretno znači da će i ovi obrasci određivati stupanj naše kreativne ostvarenosti, utjecati na odnose, ali i na zdravstveno stanje jer sudjeluju u oblikovanju programa utisnutih u našu DNK. Ne utječe na DNK samo informacija proizvedena genetskim nasljeđem – svi sadržaji podsvjesnog uma, individualnog ili kolektivnog, automatski programiraju čovjekovu DNK jer su stanice vrsta biočipa u ljudskom tijelu koji skladišti informaciju. Podsvijest je svakako povezana i s energetskim tijelima koje je moguće pronaći u našem energetskom omotaču, u ljudskoj auri, svjetlosnom i zvjezdanom tijelu, ali nije samo u energetskim tijelima jer naša DNK automatski reagira na informacije iz energetskih tijela. Ona biva programirana takvim informacijama, a da čovjek uglavnom niti ne zna koje su one i koje je njihovo porijeklo. I obratno, naše energetsko tijelo reagira na stanične programe i automatski se oblikuje prema njima. Stoga i kolektivni utjecaji imaju individualnu manifestaciju te ugrožavaju ljudsko biće, njegovu svijest i tijelo, u ništa manjoj mjeri negoli individualni.

STRUKTURA KOLEKTIVNIH KARMIČKIH OBRAZACA

Iza kolektivnih karmičkih obrazaca leži čitav niz utjecaja – od psiho-spiritualnih pa sve do društveno-političkih, od vidljivih do nevidljivih, od praktičnih do apstraktnih, od materijalnih pa do energetskih. Svi oni počivaju na raznim vrstama čovjekovih emotivnih potreba. Takve potrebe

čine unutarnji aspekt kolektivnih obrazaca, a društveni nesklad vanjski. Teško je oduprijeti se vanjskima ako ne rastvorimo unutarnje. Zato se ovaj tekst i bavi unutarnjim aspektom, ali do određene mjere zahvaća i vanjski. Rješenja za unutarnje postoje – čine ih metode koje je moguće naučiti na tečajevima Transformacije karmičkih obrazaca. Rješenja za vanjske nisu primarno područje mog rada, ali ću svejedno ukazati na moguće smjernice. Mnoge od njih, naime, spadaju u domenu zdravog razuma i nije ih teško uočiti. No, kvalitetnom razradom modela kojima će i vanjski aspekti kolektivnih ograničenja moći biti nadvladani morat će se pozabaviti stručnjaci za svako od područja koje ih čini – riječ je uglavnom o znanstvenicima specijaliziranim za specifične aspekte znanja te političarima i društvenim aktivistima. Moj doprinos sastoji se u ništa manje bitnom razotkrivanju strukture unutarnjeg aspekta kolektivnih karmičkih obrazaca te metodologije njihovog rastvaranja.

Kolektivni karmički obrasci imaju istu temeljnu strukturu kao i individualni – čine je simptomi, uzroci i smisao problema. No, njihovu manifestaciju, iako su temeljnom strukturom identični individualnim obrascima, u ovom slučaju čini primarno utjecaj raznih vrsta kolektivnih energetskih polja svojom konzistencijom, karakterom i namjenom. Vidjeli smo u prvoj knjizi da temelj čovjekovog postojanja čini njegov odnos prema sebi, životu, drugim ljudima i sveopćem duhu. Zato sam i uveo novu paradigmu kad je o sustavima iscjeljivanja riječ, a ona kaže da primarno treba iscjeljivati upravo odnos – u ovom slučaju prema svijetu oko sebe, odnosno raznim vrstama kolektivnih polja. Stoga je za ispravno razumijevanje kolektivnih karmičkih obrazaca nužno u temeljnu terminologiju kojom ćemo se koristiti odmah uvesti i razjasniti pojam „polja“ – ono je u principu i jedina stvar koju treba poznavati kako bismo se uspješno pozabavili rastvaranjem kolektivne karme. Pored polja kao takvog, kolektivne obrasce čine i specifični elementi polja, odnosno njegovi sadržaji pa utjecaj polja zajedno tvore tri osnovna čimbenika:

1. Polje kao takvo

2. Specifični programi upisani u polje

3. Entiteti koji se nalaze u polju

Svako je polje, naime, riznica različitih utjecaja i zato takve utjecaje treba poznavati i dobro raščlaniti. Svi takvi utjecaji spadaju u lekcije koje čovjek koji sebe želi do kraja ostvariti mora upoznati i nadvladati.

Tako je rad na rastvaranju kolektivnih karmičkih utjecaja samo jednim dijelom povezan s unutarnjim aspektom, dok je za sređivanje vanjskog aspekta nužan određen društveni aktivizam. Slična je stvar bila i s individualnim obrascima – preduvjet za njihovo rastvaranje činila je spremnost na preuzimanje odgovornosti za nastanak problema te svjesno suočavanje s njegovim uzrokom. No, takvu je vrst rada nužno morala pratiti i spremnost na preuzimanje nove vrste discipline i odgovornosti – one na koje je ukazivalo rješenje problema. U tome slučaju nova disciplina ticala se primarno osobe same, njenog privatnog života i osobnog životnog stila. Kod kolektivnih karmičkih obrazaca nova će vrsta discipline i odgovornosti nužno usmjeriti osobu prema društvenom aktivizmu, odnosno radu za opće dobro i kreiranju skladne zajednice. Kako kolektivni obrasci sprječavaju manifestaciju izvorne strukture Kreacije, tako će njihovo rastvaranje morati pratiti doprinos ostvarenju nečega o čemu se do nedavno govorilo kao „raju

na Zemlji“ ili „Zlatnom dobu“. U članku Raj ili pakao ?!? vidjeli smo kako izgleda takva struktura, a sada ćemo se baviti s detaljnom analizom utjecaja specifičnih kolektivnih energetskih polja te prezentacijom metodologije njihovog rastvaranja.

UTJECAJ KOLEKTIVNIH ENERGETSKIH POLJA

Bilo koji aspekt manifestiranog univerzuma može se ponašati podržavajuće prema biću koje s njime dolazi u dodir, ali i ograničavajuće – ovisno o stupnju svijesti samoga bića. Jedino čisti izvorni duh, nemanifestiran i bezobličan, neće ograničiti biće jer je duh izvor apsolutne slobode. Međutim, unutar manifestacije sloboda je obično ograničena, ali uglavnom ne objektivno, već subjektivno. Biće koje nije samo energetsko ili „duhovno“, nego ima i materijalno tijelo, ograničeno je materijom u onoj mjeri u kojoj ne poznaje prirodne zakone („zakone fizike“) pa tako većina nas mora poštovati činjenicu da postoje drugi materijalni objekti koji nas mogu ugroziti ako se nepažljivo izložimo njihovom utjecaju. Na primjer, prelaziti cestu dok je na semaforu crveno svjetlo može dovesti do ozbiljnih tjelesnih ozljeda ili smrti – zato moramo poštovati zakone materijalnog univerzuma i kroz njega se kretati svjesno i pažljivo jer ćemo u suprotnome ugroziti ili izgubiti vlastiti tjelesni nosač. Njegovom smrću ne umire i naša svijest ili „duša“, ali je gubitak materijalnog tijela ipak velik gubitak ukoliko je do njega došlo prerano, odnosno zbog nepotrebne neobazrivosti.

Pa ipak, na Zemlji i u ostatku svemira postojala su i postoje bića koja posjeduju takav stupanj svijesti i znanja koji im omogućuje nadvladavanje svih ograničenja koja nameće manifestirani univerzum. Takva bića vladaju temeljnim aspektima manifestacije – energijom, prostorom, vremenom i materijom – te su u stanju kretati se slobodno kroz manifestirani svemir, poštujući jedino zakon karme. Riječ je o prosvijetljenim ljudima poput avatara ili vanzemaljskih bića koja sustavno posjećuju našu planetu i dokazuju da je konačni cilj čovjekove evolucije svjesno upravljati energijom, prostorom, vremenom i materijom. Isus je navodno rekao da će i svi drugi ljudi moći činiti isto što i on, ukazujući time na činjenicu da svaki čovjek posjeduje jednake potencijale. Međutim, što je čovjekova moć veća, istovremeno se mora uvećati i njegov stupanj odgovornosti i discipline. Upravo zato čovječanstvo kao zajednica još uvijek ne posjeduje ovakve sposobnosti. Emocionalna i duhovna zrelost čovječanstva na nivou je kamenog doba, a svemir ne otkriva baš sve svoje tajne onima koji bi ih zloupotrijebili. No, da je mogućnost neograničene slobode dana i biću u materijalnom tijelu, to je činjenica. I Biblija i Upanišade te mnogi drugi drevni duhovni spisi prepuni su opisa „čovjeka starine“ koji je živio i po 900 godina, mogao je letjeti, materijalizirati i dematerijalizirati te se kretati i u vremenu (u prošlost i budućnost). Zašto je ovakva sposobnost izgubljena možemo samo nagađati, no to ne umanjuje činjenicu da ona potencijalno postoji i da će jednoga dana biti ponovo vraćena.

Kad je o karmičkim obrascima riječ, u ograničavajuće utjecaje koji čine unutarnji aspekt karme spadaju uglavnom razni modeli čija je temeljna priroda energetska, premda imaju i konkretnu manifestaciju kroz najrazličitije vrste nepoželjnih simptoma. Vidjeli smo da takvi modeli mogu imati svoj izvor u ljudskom energetskom polju – njegovoj konfiguraciji te programima koji su u njega upisani. No, kako postoji i kolektivna karma, ona će se svojim najvećim dijelom izraziti kroz najrazličitije vrste energetskih polja. I ona mogu na individuu djelovati podržavajuće ili ograničavajuće. Njihov je utjecaj prvenstveno psihološkog karaktera, ali prema snazi nije ništa manji od individualnih utjecaja. Kolektivna energetska polja mogu predstavljati nevidljive izvore

problema koji nam ponekad mogu u potpunosti upropastiti osobnu ostvarenost, ali je i ovakve utjecaje moguće rastvarati na način gotovo identičan radu s individualnima.

Naime, i drevni i suvremeni istraživači kolektivnih utjecaja slažu se da postoji univerzalno energetsko polje koje obuhvaća sav manifestirani svemir. Danas već postoji i brojna literatura na ovu temu – prisjetimo se samo knjige Polje (The Field) novinarke Lynn McTaggart ili ideje „morfogenetskih polja“ biologa Ruperta Sheldrakea koje donose brojne dokaze ovoj tvrdnji. No, bez obzira na nastojanja današnjih znanstvenika, vjerojatno najkvalitetnije tumačenje ideje polja, izneseno u kontekstu temeljite analize cjelokupne prirode realnosti, daje drevna indijska filozofska škola Sankhya čije je postavke na izvanredno praktičan i jasan način u novije vrijeme rastumačio srpski autor Ivan Antić. Stoga preporučujem čitaocima s hrvatsko-srpskog govornog područja da prouče njegov rad i time steknu uvid u drevno znanje koje suvremena znanost u današnje vrijeme ponovo otkriva. Tako je struktura Kreacije odavno poznata i u detalje rastumačena, a čine je i čulima vidljivi (materijalni) aspekti, i čulima nevidljivi (energetski) aspekti. Nevidljivim aspektima bave se, u kontekstu karmičkih utjecaja, i moje dvije knjige, s namjerom da podignu svijest o utjecaju energetskih obrazaca na čovjekov život znanjem o njihovom porijeklu, smislu i metodama nadvladavanja.

Univerzalno polje sadrži u sebi i brojna pod-polja specifičnog karaktera. Tako postoji polje određene biološke vrste, planete, kontinenta, područja, države, grada, sela, radne organizacije, ustanove ili udruge, a energetsko polje posjeduje i svako individualno biće. Ako promatramo njihovu dinamiku, svako se kolektivno polje ponaša kao svojevrstan energetski entitet i vrši utjecaj na bića koja se unutar njega nalaze. Polje, dakle, ne čine samo ljudi koji tvore određenu grupaciju. Značajkama jednog grada ne doprinose samo građani koji ga nastanjuju – postoji i polje grada koje na određen način ima neovisan život. Polje nalikuje energetskoj matrici određene zajednice koja u sebi pohranjuje sve njene gradivne elemente i brine se o njenom opstanku. Ono time ima gotovo roditeljsku ulogu kad je riječ o bićima koja obuhvaća. Polje se brine da se modeli koji trenutno čine životnu strukturu zajednice ne izgube, zaborave ili raspadnu. Tako je jedna od njegovih zadaća poprilično tradicionalnog karaktera – ono nastoji održati zajednicu ili grupaciju na životu pod svaku cijenu, pohranjujući u sebe njezine običaje, strukturu, rituale, kao i tipične modele mišljenja i ponašanja. Ono navodi bića koja se u njemu nalaze da se osjećaju onako kako propisuju njegovi tipični obrasci i zato se, između ostalog, neki ljudi u određenim područjima osjećaju dobro, a neki ne. Ako smatrate da je moja teorija isuviše apstraktna, ezoterična ili znanstveno neutemeljena, prisjetite se što ljudi često govore o pojedinim područjima, grupacijama ili organizacijama – „ubi me primitivna sredina“, „guši me grad u kojem živim“ „upropastit će me firma u kojoj radim“ i tako dalje. Brojne su drame i filmovi napravljeni na temu destruktivnog utjecaja određene sredine na pojedinca. Takav utjecaj čine primarno ljudi, ali ne samo ljudi. U destruktivan se utjecaj uključuje i polje, ako ničim drugim onda stvaranjem osjećaja nelagode osobama koje ne žele prihvatiti njegove modele, čija je energetska vibracija različite frekvencije od njegove, odnosno onima koji se odbijaju prilagoditi zajednici koju polje obuhvaća.

Osobe koje su živjele u gradovima, ali su se odselile na sela ili manje sredine zbog ljubavi prema prirodi, znat će dobro o čemu govorim. One nailaze na velik problem kad je riječ o polju koje čine njihovi novi suseljani. S obzirom da su odrasli u drugačijoj sredini (čitaj – polju), ti su ljudi sa sobom isprva ponijeli značajke gradske sredine. Iako gradovi ne predstavljaju bog zna

kako napredne ili razvijene zajednice, ipak se razlikuju od seoskih, ako ni po čemu drugome onda prema određenom stupnju fleksibilnosti koju gradski ljudi posjeduju, a seoski obično ne (brojne su i iznimke ovome modelu – često su građani daleko veći „seljaci“ od seljana). Tako gradski ljudi dolaze na selo i susreću se s manjkom fleksibilnosti seljana. I što se tada događa? Selo obično vrši i otvoren i suptilan pritisak da pridošlice prihvate njihove običaje i načine razmišljanja. Što će se dogoditi ako novi doseljenici to odbiju? U najboljem slučaju življet će izolirani od ostatka populacije. U ostalim slučajevima ta će ih populacija sredstvima prinude pokušati uvući u svoj lokalni „matrix“, a može se dogoditi da dođe i do otvorenog sukoba i netrpeljivosti koji idealističnim građanima u potrazi za blagodatima življenja uz prirodu mogu takav život u potpunosti ogaditi. Postoji i mogućnost da pridošlice transformiraju sredinu u koju su došle, ali takvi su slučajevi rijetki i obično mogući samo ako sredina nije isuviše nazadna, a pridošlica je veći broj.

Iz ovoga je vidljivo da je moguće i da bića koja žive unutar nekog polja vrše na njega utjecaj. Zato je ova vrst interakcije dvosmjerna, iako mnogi prepoznaju samo jedan od smjerova (a često niti jedan). Ljudi vlastitim karakteristikama svakako utječu na polje, ali ono utječe i na svoje stanovnike te mu se oni svjesno ili nesvjesno prilagođavaju. Ponekad ga i mijenjaju, ali za takvu je aktivnost potrebna izuzetno velika energija pa polje rijetko mijenja pojedinac. Polje, naime, posjeduje svojevrsnu inertnost i nije ga moguće mijenjati tek tako, međutim nije niti nemoguće – to obično čine posebne grupe ljudi usmjerene prema ovakvom djelovanju. Riječ je ili o društveno-političkim organizacijama ili masovnim medijima koji predstavljaju vidljivo, vanjsko sredstvo utjecaja na polje, ali ima i drugih, manje vidljivih načina, kao što je subverzivno djelovanje tajnih organizacija koje okultnim sredstvima mijenjaju polje. No, postoji i konstruktivno energetsko djelovanje kojim je moguće transformirati polje, a riječ je o sustavnom radu na podizanju razine svijesti bića koja ga sačinjavaju, odnosno izravnom utjecaju meditacijom i energetskim djelovanjem, a zatim i raznim oblicima javne edukacije ili aktivizma. Upravo je to jedan od ciljeva mojeg djelovanja, odnosno teksta koji čitate. A ako ga već nije moguće promijeniti, tada postoji mogućnost da sebe zaštitimo od destruktivnog utjecaja polja metodologijom rastvaranja kolektivnih karmičkih obrazaca.

Bitna je karakteristika polja da se ono želi pod svaku cijenu nametnuti svojim normama svim bićima koje obuhvaća. Iz tog razloga i mnogi osviješteni ljudi koji žive u „malim“ sredinama imaju poteškoća izraziti sebe otvoreno. Takve su sredine prepune „mudraca“ ili „frikova“ koji žive stisnuto, ugušeno ili čak ugašeno, ali ne samo zbog karakteristika ostalih mještana ili mentaliteta područja, nego i zbog polja koje se konstantno nameće kao regulator ljudskog ponašanja. Na primjer, ako je u polje upisana tromost, grubost ili zadrtost, za stanovnike određenog mjesta ovo će biti poželjne karakteristike, a osobe koje ne žele biti zadrte čak će osjećati suptilnu krivnju što nisu takve! Nevjerojatno, ali istinito… Odnosno, s vremenom će i te osobe postati zadrte ako ne budu radile na sebi – nema drugog načina da se odupru programima polja. Jedino rješenje, pored sustavnog rada na rastvaranju negativnog utjecaja polja, je odseliti. I to je tako u svakoj sredini čije polje nosi destruktivne elemente. Međutim, postavlja se pitanje ima li igdje polja bez takvih elemenata? Ja bih rekao da nema. Gdje god otišli prvo sa sobom nosimo vlastitu, individualnu karmu, a zatim smo pod utjecajem kolektivne. A s obzirom da se Zemlja nalazi u ciklusu neravnoteže nemoguće je igdje pobjeći, osim na neku drugu planetu, ako ste to u stanju.

Svaki teritorij ima svoje pluseve i minuse i zato neki mudri ljudi i tvrde da je svugdje isto. I jest – omjer između pozitivnih i negativnih aspekata polja gotovo je svugdje isti. Gdje ćemo živjeti u konačnici ovisi o našim afinitetima i mogućnostima, ali da u ovome smislu postoji „raj na Zemlji“, to nije istina. Još uvijek nema kolektivnog raja na Zemlji, već postoje samo individualni rajevi, oni u granicama neke obitelji ili možda neke izolirane zajednice. To je zato što bi za takav cilj bilo potrebno transformirati globalno planetarno polje, odnosno izaći iz Matrice. No, za takav skok čovječanstvo do sada nije bilo spremno, a vidjet ćemo što će donijeti budućnost. Temeljni razlog za takvu nespremnost leži u jednom individualnom karmičkom obrascu koji je s vremenom postao i kolektivan, a riječ je o već dosta puta spominjanoj ulozi žrtve. Ponovit ću još jednom – kad svijetom vlada jedan posto ljudi, tada je jasno tko je nosioc ovakvog globalnog ustrojstva – neosviješteni ljudi koji se ne bune. Oni su jednaki krivac kao i svjetski vladari, jer žrtvi doslovno treba tiranin kako bi opravdala svoju ulogu. Tek kad žrtva izrazi ljutnju i suprotstavi se tiraniji, ona izlazi iz svoje uloge, a čitav se model (žrtva – tiranin – spasitelj) raspada. A izravna posljedica identifikacije sa žrtvom je i gubitak osobne moći. Naime, raja na Zemlji nema i zato jer etični ljudi nemaju materijalnu moć, a nemaju je jer su je predali svojim ne-etičnim vladarima i postali „seljaci bezemljaši“ (landless peasants), kako ih naziva alternativni novinar i satirist Deek Jackson. Bez materijalne moći – novca, zemlje i političkog utjecaja – etične osobe ne mogu stvarati etično društvo. Do tada ga kreiraju monstrumi koji su u stanju umirovljenicima isplaćivati besramno niske mirovine i od 900 kuna i uza sve to mirno spavati.

Da sam ja predsjednik države u kojoj umirovljenici kopaju po smeću, nešto bih promijenio ili bih napravio harakiri. To bi bilo časno, jer voditi državu u kojoj vladaju strahovite nepravde nije časno, već krajnje nemoralno. No, za preokret prema etičnosti prvo bi se morali promijeniti takozvani „obični ljudi“ koji bi kreirali drugačije zakonitosti polja od postojećih. Oni su nosioci istinske snage, ali nisu toga svjesni. Svjesni su je njihovi vladari i zato narodom vješto manipuliraju. Dok se mali čovjek ne odrekne dijela vlastitog komoditeta i ne pobuni ništa neće promijeniti – svaka se vlast služi sebi svojstvenom demagogijom, ali se ništa ne mijenja. Niti Obama nije donio ništa osim praznih obećanja i parola poput „promjene“ ili „nade“ jer nikada nije niti definirao što bi ovi pojmovi konkretno trebali značiti. U članku posvećenom arhetipovima vidjeli smo zašto narod vjeruje varalicama poput Obame – riječ je o ljudskoj potrebi za idealiziranjem i obožavanjem nekoga ili nečega. No, objekt ljudskog obožavanja redovito se pokaže beskrupuloznim manipulantom koji priča dobru staru priču o boljitku, a planira nove modele pomoću kojih će unazaditi, iskoristiti ili opljačkati narod. I to se događa još od vremena egipatskih faraona pa sve do danas, kada planetarnu vlast opet ima osoba koju neki istraživači zavjera smatraju klonom faraona Eknatona…

DINAMIKA POLJA

Svako se polje ponaša kao energetsko tijelo određene grupe bića, odnosno prostorne cjeline. Prema osnovnoj dinamici nema nikakve razlike između nekog kolektivnog energetskog tijela i individualnog – svako je energetsko tijelo nosioc nacrta fizičkog tijela, kao i temeljnih programa koji vladaju tijelom, od kojih mnogi uopće ne moraju biti poželjni. Energetsko tijelo je u svome pozitivnom aspektu čuvar zdrave tradicije i temeljnih fizioloških i psiholoških zakonitosti koje vladaju nekom materijalnom strukturom, bila ona pojedino ljudsko (biljno, životinjsko) biće ili se ticala neke grupe/zajednice bića. Na primjer, dok je energetsko tijelo neke individue nosioc

nacrta njenog vlastitog fizičkog tijela, unutar kolektivnih energetskih tijela pohranjen je nacrt oblika čitave vrste. To je i razlog održanju pojedine vrste, ali i zanimljivim pojavama kao što su izrastanje odsječenih udova kod salamandera ili pojava poput one koja je uočena tijekom čuvenog znanstvenog eksperimenta kod kojeg je grupa znanstvenika iz DNK voćnih mušica otklonila gene odgovorne za vid. Mušice su u početku oslijepile, ali su nakon nekoliko generacija svi navedeni geni čudesno re-kreirani i mušice su povratile čulo vida. Postavlja se pitanje odakle je ova informacija došla?

Postoji i još čuvenija priča koja također dobro ilustrira ovu pojavu pa ću je i ja ispričati za one koji je još nisu čuli. Znanstvenici su na japanskom otoku Koshimi tijekom tridesetak godina izučavali lokalnu vrstu majmuna (Macaca fuscata). Godine 1952. počeli su ih hraniti slatkim krumpirom (batatom) koji su im bacali u pijesak. Krumpiri su zbog toga bili prljavi pa iako su majmuni voljeli njihov okus, smetala im je prljavština. Nakon nekog vremena jedan je mladi majmun pronašao rješenje i oprao krumpire u obližnjem potoku te ih zatim donio majci. Naučio je i nju novoj vještini, a zatim su je usvojili i ostali majmuni. Između 1952-58. godine kritična grupa majmuna, njih stotinjak, naučila je prati krumpir u vodi i tada je primijećeno da je čitava vrsta na navedenom otoku usvojila novu vještinu. No, to nije bilo sve – odjednom su majmuni ove vrste i na drugim otocima počeli prati voće i krumpire u vodi. Zbog nekog naizgled neobjašnjivog razloga informacija je doprla i do onih pripadnika vrste koji u fizičkom smislu nisu imali nikakav kontakt sa svojim plemenom na drugim otocima. Upravo zbog kritične mase od stotinjak pripadnika vrste koja je usvojila određeno znanje, ova je pojava postala poznata pod imenom „fenomen 101 majmuna“.

Prema biologu Rupertu Sheldrakeu, ova je informacija prenesena putem takozvanog „morfičkog polja“, odnosno nevidljivog kolektivnog polja energije. U trenutku kad je kritična masa pripadnika vrste prihvatila novo znanje, ono se putem morfičkog polja prenijelo i svim ostalim pripadnicima. Isto se tumačenje može primijeniti i na čudesnu re-kreaciju gena za vid kod voćnih mušica – u morfičkom polju nalaze se temeljne informacije o nacrtu vrste, ali se automatski skladišti i svaka nova informacija koju u njega unesu pripadnici vrste u slučaju da se stvori takozvana „kritična masa“ onih koji se koriste novom informacijom. Na taj način polje nalikuje na svojevrstan „hard disk“ na kojem se skladište informacije vezane uz opstanak, prirodu i funkcioniranje neke vrste. Svaki član grupe doprinosi kolektivnom morfičkom polju, a totalna svjesnost polja je dostupna svakoj individui grupe. Sheldrake također tvrdi da osim teorije polja nema drugog objašnjenja zašto stanice pri diobi poprimaju specifičan oblik. Naime, u početnoj fazi razvoja embrija sve su stanice 100 % identične i počnu se razlikovati tek nakon pete diobe. Međutim, što je to što određuje diferencijaciju u diobi, koji će dio embrija postati glava, koji trup, a koji udovi? Ova informacija ne može doći iz same DNK jer su stanice prije pete diobe potpuno identične. Kako takva informacija od nekuda mora doći, Sheldrake predlaže upravo teoriju morfogenetičkog polja kao primarnog elementa pri oblikovanju materijalnih oblika i procesa, čime se približava ezoterijskim znanjima koja su mistici spoznali još u pradavna vremena i rastumačili kroz spise poput Kapiline Sankhye.

Ako polje utječe na biološke procese, nije teško zaključiti da će ono u još većoj mjeri utjecati na naše psiho-spiritualne procese. Kolektivna energetska polja prvo ostvaruju kontakt s individualnim poljima preko kojih se informacija prenosi na fizičku razinu, a upravo se u individualnim energetskim tijelima odigravaju psiho-spiritualni procesi. Tako će individualno

energetsko polje spontano i automatski dekodirati programe kolektivnog polja s namjerom da ih spusti na fizičku razinu, bilo izravnim utjecajem na stanicu i DNK, bilo preko ljudskog ponašanja. I ova dva utjecaja neminovno su međusobno isprepletena – programi uneseni u DNK utjecat će i na naše ponašanje, a ne samo na tjelesna stanja, dok naše ponašanje također vrši izravan utjecaj na tjelesna stanja i zdravlje. Informacije iz kolektivnog polja žele se pod svaku cijenu manifestirati u fizičkoj realnosti i ukoliko svjesno ne utječemo na takav pritisak bit će nemoguće izbjeći njihov izraz kroz materiju. Polje je stoga i nosioc programa poput društvenih normi, pravila ponašanja, plemenskih običaja, svega onoga što je u nekoj sredini prihvatljivo ili neprihvatljivo, dozvoljeno ili zabranjeno, poželjno ili nepoželjno, „normalno“ ili „nenormalno“, odnosno određuje tipičnu atmosferu koja vlada nekim područjem.

Na karakteristike polja svakako utječu isti faktori koji određuju temeljne značajke ljudskog bića pa će svako polje imati i svoj horoskop ili numerološke značajke, kao i mnoge druge odrednice vezane uz najrazličitije vrste tipologija. A ako je riječ o polju koje čini neko geografsko područje, onda će i svi utjecaji zabilježeni u prostoru ući u polje, od pozitivnih ili poželjnih pa sve do neugodnih ili traumatičnih. Trauma zabilježena u kolektivnom polju može izuzetno snažno utjecati na osobe koje žive unutar takvog polja, odrediti im „sudbine“. Međutim, i u ovome slučaju ono što običavamo zvati „sudbinom“, kao nekom mističnom ograničavajućom izvanjskom silom, ima svoj konkretan uzrok, a riječ je o karakteristikama polja. Naravno da bilo koji sudbinski utjecaj istovremeno odražava našu karmu iz prošlih inkarnacija koja se kristalizirala rađanjem upravo unutar takvog polja. Ne rađamo se slučajno na određenom području – i to spada u fond odabira koji se vrše prije rođenja. No, ne moramo nužno biti samo pasivne žrtve određenog polja kao nepromjenjive tvorevine – pored iscjeljivanja naše povezanosti s poljem moguće je iscijeliti i samo polje, ako znamo kako. Ovo je u drevnim civilizacijama obično bio zadatak šamana ili osobe koja je bila u stanju percipirati polje i specifične vrste utjecaja koji su u njemu zapisani. U današnje vrijeme pojavljuju se i brojni alternativni terapeuti koji su to u stanju učiniti, neki s manje a neki s više uspjeha.

Na primjer, iscjeljivanje polja mogu izvršiti stručnjaci za geomantiju, poput Marka Pogačnika koji iscjeljuje parkove, vrtove, dijelove gradova ili čitave gradove postavljanjem određenih objekata (stećaka, kamenja) na bitna mjesta, čime regulira energetski protok u prostoru. Rad takvih ljudi vrsta je prostorne akupunkture jer zabijanje kamenog stećka u neku točku prostora ima istu funkciju kao i zabadanje akupunkturne igle u neku točku na tijelu. No, moguće je iscjeljivati i specifične pojave u polju, kao što su pojedini programi ili entiteti unutar polja, nastali kao posljedica traumatičnih zbivanja u navedenom prostoru. Poznate su priče o „ukletim“ kućama ili selima u kojima neki „zloduh“ opsjeda ljude, odnosno o ratnim područjima koja dugo vremena nose zapise o neugodnim zbivanjima koja su se tamo dogodila. Probajte danas otići u ratna područja pa ćete vrlo brzo i neposredno osjetiti „atmosferu“ koja tamo vlada. Ponekad je gustoća negativne energije na takvim područjima tolika da utječe i na rad elektronskih aparata. Sjećam se priče jedne televizijske ekipe koja je htjela napraviti intervju s majkom poginulog branitelja na vukovarskom groblju. Oprema za snimanje koju su ponijeli sa sobom jednostavno nije funkcionirala unutar groblja. A kad je tehničar skoknuo po rezervnu kameru i mikrofon, prethodno ih isprobavši u kombiju parkiranom izvan groblja, niti rezervna oprema nije radila unutar groblja…

I osobno sam više puta bio u prilici suočavati se i čistiti specifične zapise ili entitete iz polja.

Nedugo nakon inicijacije u energetski rad počeo sam u malom jadranskom mjestu u kojem povremeno ljetujem viđati biće (entitet) koje sam prozvao „zloduhom“ jer bih se od njega svake godine osjećao napadnutim – viđao sam to biće kako mi prijeti, „hoda“ po kući usred noći, proizvodi razne spačke i nepodopštine želeći da se i ja osjećam kao ono – nesretno i nezadovoljno. Ponekad je ovaj entitet izgledao neljudski, a ponekad kao mlađa muška osoba. Kako se ništa nije promijenilo niti nakon nekoliko godina, počeo sam se raspitivati je li se u mjestu ikada dogodio kakav neugodan ili traumatičan događaj koji je mogao zadržati neku dušu vezanu za ovaj prostor. I odgovor je uskoro došao od mjesnog „redikula“ i mudrijaša, ali istovremeno i osobe posebno široke percepcije koja mi je ispričala jezovitu priču. Neposredno pred drugi svjetski rat u selu se dogodio izuzetno ružan zločin o kojem mještani nerado pričaju – dvoje preljubnika ubilo je trudnu djevojku, zaručnicu muškarca koji je zajedno s ljubavnicom zadavio svoju nesuđenu suprugu i potopio je u more, nadajući se da leš nikada neće biti otkriven. Međutim, tijekom davljenja djevojka je, s obzirom da je bila u visokom stupnju trudnoće, počela rađati. I leš djeteta potopljen je u more te prekriven kamenjem, ali je zbog male težine i obujma ubrzo isplivao na površinu te su ga pronašli prestravljeni ribari.

Nije mi bilo teško zaključiti tko je „zloduh“ koji opsjeda mještane. Iako sam u prvom trenutku pomislio da je to zadavljena djevojka jer je ona bila primarna žrtva zločina, ubrzo je postalo jasno da je riječ o njenom djetetu. Ono je ostalo vezano za prostor i traumu koju je doživjelo naprasnom smrću, i vlastitom i majčinom. Naime, njegova je trauma je očigledno bila puno snažnija od majčine i iz tog je razloga ono imalo velikih problema otpustiti snažne negativne impresije vezane uz događaj. U članku posvećenom traumatskom iskustvu naveo sam temeljne karakteristike takvog doživljaja, a jedna od njih je i bezvremenost traume. Dio psihe osobe koja doživi traumatsko iskustvo ostaje zarobljen u vremenu i prostoru u kojem se trauma dogodila, premda će takav dio kod živućih biti potisnut u podsvijest. Međutim, kod umrlih više nema podjele na svijest, podsvijest i nadsvijest – sva tri uma ujedine se u jedan. Zato je i traumatsko iskustvo u takvom slučaju gotovo nemoguće ignorirati, odnosno potisnuti, pa duša ostaje zarobljena u njemu do daljnjeg. Obično takvim dušama treba dodatna, izvanjska pomoć, nalik onoj koji u poznatoj tv seriji obavlja „šaptačica duhovima“.

Kad su činjenice konačno utvrđene, nije bilo prepreka sređivanju ovog utjecaja – obavio sam jednostavan posao koji može obaviti svatko s malo proširenom percepcijom. Tretirao sam dušu ubijenog djeteta kao i bilo kojeg drugog klijenta i radio s njime tretman namijenjen rastvaranju traume, a zatim napravio i energetsku inicijaciju kojom sam ga povezao s principom svjetla. Otkrivši svjetlo duša djeteta uspjela je konačno i „otići u svjetlo“ odnosno ući u neku od rajskih razina ili izvornih sfera Kreacije. I slučaj je bio završen, a „atmosfera“ mjesta naočigled se promijenila. Naime, iako nikome nisam rekao da sam obavio navedenu operaciju, mnogi moji prijatelji primijetili su kako se atmosfera u mjestu tog ljeta promijenila na bolje, a da ni sami nisu znali zašto…

Iz svega navedenog vidljivo je da onome što zovemo „atmosferom“ koja vlada nekim prostorom svakako doprinose i ljudi koji trenutno žive na takvim područjima, ali utjecaj će imati i prošli događaji koji na sebe vežu snažne kolektivne emocije. „Atmosfera“ ne nastaje slučajno – nju obično čini skup trenutnih stanja u kojima se nalaze sve individue koje obitavaju unutar specifičnog prostora, ali i skup utjecaja svih prošlih zbivanja koja su se u tom prostoru dogodila. Postoji još jedna zanimljivost kod gore navedenog slučaja, a to je da se ovakva zbivanja

ponašaju jednako kao i obiteljske tajne koje redovito razaraju obitelj i kao cjelinu, ali i njezine članove kao individue. Ovdje je bila riječ o mjesnoj tajni koja je na određen način razarala živote mještana. Puno je filmova napravljeno na temu osobe koja dolazi u neko malo mjesto u kojem mještani kriju neku mračnu tajnu. Oni misle da će skrivanjem, šutnjom ili čak negiranjem umanjiti utjecaj tajne, ali nisu u pravu. Jednako kao i članovi obitelji, i mještani nekoga mjesta čine energetsku cjelinu pa će se posljedice potisnute informacije ipak osjećati, svjesno ili nesvjesno. Na primjer, kod identifikacije s mrtvom osobom, pogotovo one vrste koja koja nastaje kao posljedica abortusa, članovi obitelji koji ne znaju za postojanje abortirane djece ipak osjećaju posljedice njihove prisutnosti unutar obiteljske mape. Oni ne znaju da osjećaju baš to - prisutnost nekoga tko nije priznat i prihvaćen od obitelji, ali osjećaju neki neobjašnjiv nemir ili melankoliju. I takva će ih stanja koštati, ako ničeg drugog, onda duševnog mira.

RASTVARANJE OGRANIČAVAJUĆIH UTJECAJA POLJA

Kolektivni karmički obrasci rastvaraju se jednako kao i individualni, s manjim varijacijama. Integralna metoda predstavljena u knjizi Transformacija karmičkih obrazaca, knjiga prva, može se najnormalnije primijeniti i na ovo područje utjecaja. Naime, vidjeli smo da i kolektivni obrasci proizvode određene simptome, imaju svoje uzroke te izvor (smisao) pa i njih rastvaramo tim redoslijedom. No, kad je o uzrocima riječ, odnosno o temeljnoj strukturi različitih kolektivnih obrazaca, svaki od njih ima svoju specifičnost. Zato su i potrebne sitne modifikacije kojima integralnu metodu prilagođavamo specifičnom kontekstu. Ponovit ću samo da je temelj integralne metode upravo proces integracije odcijepljenog aspekta osobnosti, onog kojeg nesvjesno izgubimo, potisnemo ili odcijepimo u trenutku prilagodbe određenom tipu utjecaja, u ovom slučaju nekom od kolektivnih. Stoga proces rastvaranja započinje upoznavanjem kolektivnog utjecaja, proučavanjem njegovog djelovanja, a zatim rastvaranjem simptoma, uzročne strukture te otkrivanjem smisla.

Rastvaranje svakog od kolektivnih utjecaja značajno doprinosi osobnoj cjelovitosti, povratku osobne moći te razvoju sposobnosti doslovnog življenja vlastitih ideala, odnosno konkretne kreativne samorealizacije. Cilj osobnog razvoja je, kao što sam to već naglasio u prijašnjim tekstovima, samoostvarenje. Ono može biti značajno ugroženo kolektivnim utjecajima, ali i značajno potpomognuto njihovim rastvaranjem. Osim individualnih dobitaka, čišćenje kolektivnih utjecaja doprinosi i kolektivnim ciljevima – kreiranju skladnog društva te konačno i manifestaciji izvorne strukture Kreacije na Zemlji. Gledano globalno, takav je doprinos i puno značajniji od individualnog razvoja, premda nije moguć bez temelja koji čini rastvaranje individualne karme. Tako su ova dva polja utjecaja međusobno isprepletena te se zato rad na njihovom čišćenju također isprepliće i međusobno nadopunjuje. Iako mnogi ljudi tvrde da nema potrebe čistiti baš svaki karmički segment jer se on kod dobronamjernih ljudi ionako pročišćava samim životom, ja predlažem proaktivan pristup jer sâm život uistinu ima iscjeljujuće djelovanje, ali takav proces može potrajati, ponekad i nekoliko inkarnacija. Ja toliko vremena nemam, a zašto bih ga i imao – moguće je karmički proces ubrzati i time ga značajno skratiti, odnosno svesti unutar granica jedne inkarnacije. Zato je ovaj tip rada namijenjen hrabrim, odlučnim i radišnim osobama koje su svjesne da vrijeme nije tu da bismo ga bacali i gubili, već ga mudro koristili.

Dakle, ako primijetite da vas interakcija s nekim sustavom širim od obiteljskog opterećuje,

moguće je raditi tretman na rastvaranju ograničavajuće povezanosti s takvim sustavom. Na primjer, sve osobe zaposlene u radnim organizacijama u kojima vlada loša atmosfera, s puno nepisanih ili skrivenih zakonitosti i kompliciranim međuljudskim odnosima, imaju mogućnost deidentificirati se od polja takve organizacije. Ista je stvar i s područjima širim od neke firme, a to mogu biti polja određenog dijela grada ili čitavog mjesta/sela, regije, države, kontinenta, planete, vrste ili čak i puno širih cjelina kao što je planetarni sustav, galaksija ili čitav manifestirani svemir. Kako je čovjekova temeljna potreba biti u odnosu, to jest biti povezan sa svijetom oko sebe, tako se ovakva potreba proteže i puno šire od odnosa s bliskim osobama ili obitelji kao cjelinom. Naša potreba za povezanošću sa zajednicom, društvom ili čitavim čovječanstvom jednako je snažna, iako nije i primarna – u odnosu na intimnu povezanost s obitelji ona je i dalje na drugom mjestu, ali na sigurnom i značajnom drugom mjestu. A kako i takva povezanost može biti zdrava ili toksična, imamo mogućnost transformirati toksičnu u zdravu.

Način na koji je ovu transformaciju moguće izvesti jest vizualizacija određenog polja ispred sebe, kako god ga doživljavali, te promatranje njegovog utjecaja na nas. Dakle, držimo pozornost na polju i jednostavno registriramo sve simptome koje kod nas proizvodi, rastvarajući ih formulom diskreacije jedan po jedan. Nakon što rastvorimo sva tjelesna stanja, emocije, misli i identitete koji prate utjecaj navedenog polja krećemo na uzroke. Registriramo centralnu emociju i utvrdimo njezin centar na našem tijelu, kao i njenu boju i oblik, a zatim i porijeklo. Nekolicina osnovnih mogućnosti su da je nepoželjan utjecaj polja posljedica traumatskog iskustva, zatim da je takav utjecaj posljedica svojevrsne „ucjene“ prilikom ulaska u polje, odnosno da je nastao kao posljedica sustavnog prilagođavanja polju. U svim ovim slučajevima neminovno dolazi i do odcjepljenja nekog esencijalnog dijela jastva koji treba reintegrirati. I konačno, iza svakog ovakvog utjecaja leži i neka bitna lekcija koju treba razotkriti i prihvatiti, jer ništa se u svemiru ne događa slučajno niti bez smisla. Tek kad postanemo spremni preuzeti novu odgovornost i disciplinu stvorit ćemo preduvjete za trajno rješavanje ovakve vrste problema.

Posljedice ovakvog rada mogu biti mnogostruke, od osjećaja olakšanja od suptilnog pritiska koji polje neminovno vrši pa sve do novih mogućnosti izbora koje prije možda nisu bile toliko vidljive. Naravno da i u slučaju deidentifikacije od utjecaja polja sva odgovornost leži na nama. Nadvladati polje ponekad je teško upravo zbog čovjekove nemogućnosti da mijenja i samo polje pa izlaz mora pronaći u novoj dozi samostalnosti koja sa sobom nosi štošta. Naime, nije lako živjeti kontra struje i ne prihvaćati norme koje nameće polje. Komotnije je živjeti utopljen u polje i njegove norme. Takva utopljenost bila bi poželjna kad bi polja bila zdrava i istinski funkcionalna te individui pružala podršku i omogućavala slobodu. Na taj bi se način polje ponašalo jednako kao i zdrava obitelj te bi svojim članovima omogućavalo kreativno samoostvarenje. No, od takve situacije još smo daleko, premda ponešto bliže svakim danom. Čovječanstvo se uistinu budi, doduše puževim korakom, ali ipak sve veći broj ljudi postaje svjestan ovakvih utjecaja. Čim broj osviještenih prijeđe kritičnu masu od samo deset posto (10%), možemo očekivati i promjene u polju na način da ono konačno počne raditi u našu korist. Živim za takav trenutak…

© Tomislav Budak , siječanj 2013.